

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

11 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte Nadejda Toma,
Judecători Iurie Diaconu, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 ianuarie 2022, declarat de inculpatul

Bărbuța Ion xxxx.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 03.09.2020 – 09.09.2021,
instanța de apel 06.10.2021 – 26.01.2022,
instanța de recurs: 28.03.2022 – 11.05.2022.

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia din 09 septembrie 2021, Bărbuța Ion a fost condamnat în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal la 240 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul părții vătămate Francu Ivan prejudiciul moral în mărime de 3000 lei, părții vătămate Gorbatiuc Severin prejudiciul material în sumă de 1000 lei și moral în mărime de 3000 lei.

De la inculpat s-a încasat folosul statului cheltuielile de judecată în mărime de 256 lei.

2. Instanța de fond a constatat că inculpatul Bărbuța Ion, la 11.07.2020, orele 19:00, în timpul verificării respectării regulilor de carantină instaurate ca urmare a pandemiei „Covid 19” pe teritoriul aferent al lacului ”Komsomolist” din or. Drochia și al solicitării exprese al colaboratorilor de poliție de a se conforma la regulile de comportament în locul public dat, între Bărbuța Ion și trei cetățeni de origine romă, a izbucnit un conflict cu aplicarea violenței și a vătămărilor corporale.

Ulterior, încercând aplanarea de către colaboratorii de poliție al Inspectoratului de Poliție Drochia, Gorbatiuc Severin a.n. xxxx și Francu Ivan a.n. xxxx, ambii deținând funcția de subofițeri de patrulare, fiind persoane cu funcții de răspundere și nemijlocit implicați direct la executarea serviciului de menținere al ordinii publice și curmarea a unor fapte antisociale și fiind aclamat a înceta acțiunile ilegale, Bărbuța I. nu s-a subordonat, ci dimpotrivă având scopul aplicării violenței nepericuloase pentru viață și sănătatea colaboratorilor de poliție și scopul sistării activității de serviciu de contracare a infracțiunilor, l-a amenințat cu răfuială fizică și l-a apucat de gât pe suboțierul Gorbatiuc S., după care l-a lovit cu mâna în regiunea feței pe colaboratorul de poliție Francu I., producându-i ambilor leziuni corporale și suferințe morale.

Conform raportului de expertiză nr. xxxx din 13.07.2020 s-a concluzionat, că la Gorbatiuc Severin au fost depistate leziuni corporale sub formă de "Excoriațiile pavilionului urechii drepte" care se califică ca leziuni corporale neînsemnate.

Conform raportului de expertiză nr. xxxx din 13.07.2020 s-a concluzionat, că la Francu Ivan au fost depistate leziuni corporale sub formă de „Edemul buzei de sus, hemoragia în mucoasa buzei de sus” care se califică ca leziuni corporale neînsemnate.

Acțiunile inculpatului au fost calificate în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal, ca violența săvârșită asupra unei persoane cu funcții de răspundere, adică aplicarea violenței nepericuloase pentru viață și sănătate față de persoană cu funcții de răspundere, care-și îndeplinește datoria obștească, în legătură cu participarea acestor persoane la prevenirea și curmarea unei infracțiuni sau a unei fapte antisociale.

Instanța a reținut că inculpatul n-a recunoscut vina și a declarat că se afla la lac cu soția. În apropiere era un grup de romi și 2 polițiști. Între el și romi s-a iscat o ceartă, cineva din romi l-a lovit cu sticla, a rugat polițiștii să reacționeze, însă ei nimic. A sunat la 112 să vină alt echipaj și ambulanța. A venit ambulanța și a fost dus la spital. Nu l-a lovit pe Gorbatiuc S. și Francu I., nu cunoaște de unde aceștia au leziuni corporale.

Totodată, vinovăția inculpatului este dovedită integral prin probele administrate, inclusiv:

declarațiile părții vătămate Gorbatiuc Severin, că a intrat în serviciu și a avut o chemare. A mers împreună cu Francu I. la lacul Comsomolist, unde erau mai multe persoane care consumau băuturi spirtoase. Inculpatul a început să-i numească și să-i lovească. A luat o cărămidă, l-a apucat de gât. A solicitat ajutor. Când Francu I. a venit, inculpatul l-a lovit în față. L-a amenințat cu răfuială fizică. Solicită încasarea prejudiciului material;

declarațiile părții vătămate Francu Ivan, că au avut o chemare și au mers la lacul Comsomolist împreună cu colegul Gorbatiuc Severin. La o masă stătea Bărbuța I. cu rudele sale și la o altă masă niște romi. S-au apropiat de masă lui Bărbuța I. și i-au comunicat că nu e permis să servească băuturi alcoolice în spațiu public. S-a început un conflict verbal. Inculpatul a luat o cărămidă de jos, a ridicat mâna și a vrut să-l lovească pe Gorbatiuc Severin dar nu a reușit, deoarece un rom l-a lovit pe Bărbuța I. în regiunea feței. Conflictul s-a agravat. Bărbuța I. l-a apucat pe Severin de gât. El a intervenit să-l ajute însă Bărbuța I. l-a lovit în regiunea feței. A telefonat la unitatea de gardă și a comunicat ce s-a întâmplat. A fost solicitată ambulanța și grupa operativă. Solicită încasarea prejudiciului moral cauzat;

declarațiile martorului Rădiță Semion, că era la lac cu vreo 6 băieți, au făcut frigărui și au servit băuturi. A venit poliția. S-au certat cu Bărbuță I. Nu ține minte conflictul dintre Bărbuță I. și poliție, deoarece era servit;

declarațiile martorului Efrim Olesea, că se aflau la lacul Comsomolist împreună cu soțul Bărbuță I. În apropiere era un grup de romi. Soțul le-a făcut observație să dea muzica mai încet. Între romi și Bărbuță I. s-a iscat un conflict. Un rom l-a lovit în față pe Bărbuță I. A solicitat ambulanța și poliția;

raportul de expertiză judiciară nr. xxxx din 13.07.2020, că la Gorbatiuc Severin au fost depistate leziuni corporale sub formă de „Excoriațiile pavilionului urechii drepte” care se califică ca leziuni corporale neînsemnate;

raportul de expertiză judiciară nr. xxxx din 13.07.2020 că la Francu Ivan au fost depistate leziuni corporale sub formă de „Edemul buzei de sus, hemoragia în mucoasa buzei de sus” care se califică ca leziuni corporale neînsemnate;

extras din graficul de dislocare resurse patrulare și reacționare operativă din 03.07.2020 unde la pct. 3 se indică, că echipa de reacționare Francu I. și Gorbatiuc S. cu automobilul de serviciu ”Dacia Duster”, n/î xxxx, deservește sectoarele de poliție nr. 1 și nr. 2;

proces-verbal din 16.07.2020 cu fototabelul aferent, prin care au fost examinate 2 cărămizi cu care Bărbuță I. a amenințat colaboratorii de poliție.

Astfel, acțiunile inculpatului urmează a fi calificate în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal, ca violența săvârșită asupra unei persoane cu funcții de răspundere, adică aplicarea violenței nepericuloase pentru viață și sănătate față de persoană cu funcții de răspundere, care-și îndeplinește datoria obștească, în legătură cu participarea acestor persoane la prevenirea și curmarea unei infracțiuni sau a unei fapte antisociale.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, 76 Cod penal, că inculpatul la locul de trai se caracterizează pozitiv, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, că circumstanțe agravante și atenuante nu au fost stabilite, concluzionând că corectarea și reeducarea lui este posibilă prin aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Totodată, instanța a statuat că acțiunea civilă în partea încasării prejudiciului material, declarată de partea vătămată Gorbatiuc Severin, urmează a fi admisă în mărimea constatată de probele prezente la materialele cauzei, care atestă cheltuielile respective, cu încasarea de la Bărbuță Ion în beneficiul lui Gorbatiuc Severin prejudiciul material în mărime de 1000 lei.

În același timp, capătul de acțiune privind încasarea prejudiciului moral cauzat, urmează a fi admis tot parțial, ca urmare a acțiunilor infracționale comise de inculpat, ținând cont de criteriul echității, care presupune că despăgubirile pentru prejudiciul moral trebuie să fie juste, raționale și echitabile, adică trebuie stabilite ca să asigure efectiv o compensare suficientă, fiind menținut echilibrul între daunele efectiv cauzate și suma acordată, cu încasarea de la Bărbuță Ion în beneficiul lui Gorbatiuc Severin a sumei de 3000 lei și în beneficiul lui Francu Ivan suma de 3000 lei, ca echivalent bănesc pentru suferințele sufletești cauzate lor.

3. Procurorul în Procuratura raionului Drochia, Oleg Rusu a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care

inculpatul să fie condamnat în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal la 6 luni închisoare, cu executare.

Apelantul a invocat că pe parcursul examinării cauzei penale, din cauza atitudinii sfidătoare a inculpatului, examinarea cauzei penale s-a amânat pentru o altă dată. Conform revendicării F246, inculpatul are antecedente penale, iar potrivit cazierului contravențional, acesta are 15 contravenții din diferite domenii, inclusiv ultragiurea colaboratorului de poliție.

Mai mult, pe parcursul examinării cauzei penale atât în instanță, cât și la etapa urmăririi penale, acesta nu a restituit prejudiciul material părților vătămate, deși 1000 lei nu este o sumă impunătoare, nu și-a cerut iertare.

3.1. A declarat apel și inculpatul, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat.

Apelantul a invocat că instanța de fond nu a luat în considerație că niciun martor în instanța de judecată nu a declarat că el ar fi amenințat și lovit colaboratorii de poliție.

La dosar a fost anexată trimiterea-extras din 11.07.2020, emisă de Spitalul raional Drochia, în care se descrie că la el pe corp sunt mai multe vătămări corporale, fiind maltratată de persoane de origine romă.

Instanța de fond nu a dat o apreciere probelor conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Gorbatiuc Severin nu a prezentat careva probe ce ar fi confirmat prejudiciul material.

În instanța de fond, părțile vătămate nu au demonstrat că în urma vătămarilor corporale ar fi avut careva suferințe sufletești, nu au fost internați în spital, nu s-au tratat ambulator la domiciliu, nu au procurat niciun medicament.

Prin urmare, i-a fost încălcat dreptul la o justiție și la un proces echitabil, prevăzut de art. 6 alin. (1) CEDO și principiul prezumției nevinovăției.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 ianuarie 2022, apelurile au fost admise, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Lui Bărbuța Ion, recunoscut vinovat pe art. 349 alin. (1¹) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 6 luni închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate i-a fost suspendată condiționat, pe un termen de probațiune de 1 an.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Gorbatiuc Severin, în latura prejudiciului material, a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a statuat că instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal.

În sensul dat, instanța de fond corect a stabilit starea de fapt și just a calificat acțiunile inculpatului în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal, ca violența săvârșită asupra

unei persoane cu funcții de răspundere, adică aplicarea violenței nepericuloase pentru viață și sănătate față de persoană cu funcții de răspundere, care-și îndeplinește datoria obștească, în legătură cu participarea acestor persoane la prevenirea și curmarea unei infracțiuni sau a unei fapte antisociale.

Soluția instanței de fond s-a bazat pe declarațiile părților vătămate Gorbatiuc Severin, Francu Ivan, martorilor Rădiță Semion, Efrim Olesea, expertul Balea Valeriu, precum și pe elementele de fapt dobândite din rezultatele acțiunilor procesuale efectuate pe caz, anexate la materialele cauzei penale, cercetate în instanța de fond, cât și verificate suplimentar și în ședința instanței de apel, printre care:

plângerea depusă de Gorbatiuc Severin din 11.07.2020, prin care solicită luarea măsurilor cu Bărbuța Ion, care la data de 11.07.2020 orele 19:44, aflându-se pe malul lacului Comsomolist amplasat în or. Drochia, l-a apucat cu mâinile de regiunea gâtului și l-a numit cu cuvinte necenzurate, amenințând cu două cărămizi că îl va lovi;

procesul-verbal de cercetare la fața locului din 11.07.2020 și planșa fotografică efectuat pe malul lacului Comsomolist, unde a avut loc incidentul cu implicarea lui Bărbuța I.;

raportul de expertiză judiciară nr. xxxx din 13.07.2020, din care rezultă concluziile: în timpul examinării medico-legale la Gorbatiuc Severin, xxxx a.n. s-au depistat leziuni corporale în formă de: excoriația pavilionului urechii drepte, care putea fi cauzată de acțiunea traumatică a unui/or/ obiect/te/ dur/re, contondent/te, posibil în timpul și circumstanțele indicate, se califică către vătămare corporală neînsemnată;

raportul de expertiză judiciară nr. xxxx din 13.07.2020, din care rezultă concluziile: în timpul examinării medico-legale la Francu Ivan xxxx a.n. s-au depistat leziuni corporale în formă de: edemul buzei de sus, hemoragia în mucoasa buzei de sus, care puteau fi cauzate de acțiunea traumatică a unui/or/ corp/uri/, dur/re, contondent/te, posibil în timpul și circumstanțele indicate, se califică către vătămare corporală neînsemnată;

procesul-verbal de examinare a obiectului, planșa fotografică din 16.07.2020;

declarațiile părții vătămate Francu Ivan depuse în instanța de fond, din care rezultă că fiind la serviciu au avut o chemare și au mers la lacul Comsomolist să vadă dacă se respectă situația epidemiologică, a mers împreună cu colegul Gorbatiuc Severin. La o masă stătea Bărbuța I. cu rudele sale și la o altă masă niște romi, s-au apropiat de masa lui Bărbuța I. și i-au comunicat că nu e permis să servească băuturi alcoolice în spațiu public, s-a început un conflict verbal, Bărbuța I. a luat o cărămidă de jos a ridicat mâna și a vrut să-l lovească pe Gorbatiuc Severin, dar nu a reușit, deoarece un rom l-a lovit pe Bărbuța I. în regiunea feței, conflictul s-a agravat, Bărbuța I. l-a apucat pe Severin de gât, a intervenit să-l ajute și Bărbuța I. l-a lovit în regiunea feței, a telefonat la unitatea de gardă și a comunicat ce s-a întâmplat, a solicitat ambulanța și grupa operativă, solicitând încasarea prejudiciului moral cauzat;

declarațiile părții vătămate Gorbatiuc Severin depuse în instanța de fond, din care rezultă că a intrat în serviciu și a avut o chemare, a mers împreună cu Francu Ivan la lacul Komsomolist, unde erau mai multe persoane care consumau băuturi spirtoase, Bărbuța I. a început să-i numească și să-i lovească, a luat o cărămidă și l-a apucat de gât,

a solicitat ajutor, Francu I. a venit și Bărbuța I. l-a lovit în față, l-a amenințat cu răfuială fizică, solicitând încasarea prejudiciului material;

declarațiile martorului Efrim Olesea depuse în instanța de fond, din care rezultă că la data de 11 iulie se aflau la lacul Comsomolist împreună cu soțul, în apropiere de ei era un grup pe romi, soțul ei Bărbuța I. le-a făcut observație să dea muzica mai încet, între romi și Bărbuța I. s-a iscat un conflict, un rom l-a lovit în față pe Bărbuța I., a solicitat ambulanța și poliția;

declarațiile expertului medic-legist Balea Valeriu depuse în instanța de fond, din care rezultă că Gorbatiuc Severin și Francu Ivan au fost examinați, edemul buzei depistat la Francu Ivan se exclude de la cădere, fiind aplicat doar prin lovitură, din spusele lui Gorbatiuc S., el a fost agresat fizic, strâns de gât;

declarațiile inculpatului Bărbuța Ion depuse în instanța de fond, din care rezultă că la data de 11.06.2020 se afla la lacul Comsomolist împreună cu soția, unde în apropiere era un grup de romi și doi polițiști, după care între el și romi s-a iscat o ceartă, cineva din romi l-a lovit cu sticla, a rugat polițiștii să reacționeze însă ei nu au reacționat, a sunat la 112 să vină alt echipaj și ambulanța, în acel timp a venit ambulanța și a fost dus la spital, nu l-a lovit pe Gorbatiuc S. și Francu I. și nu cunoaște de unde au leziuni corporale.

În urma evaluării probelor integrale a probelor cercetate, probele administrate pe cauză în acuzarea inculpatului, cercetate atât în ședința instanței de fond, precum și verificate suplimentar în ședința instanței de apel, corespund cerințelor stipulate de art.101 Cod de procedură penală, adică sunt pertinente, concludente, utile pentru a putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare, ele fiind în coroborare între ele și demonstrând deplin vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, după cum a stabilit instanța de fond, în deplină măsură.

În același timp, instanța de fond, la stabilirea pedepsei inculpatului nu a acordat deplină eficiență și nu s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art. 61 alin. (2) Cod penal, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 75 Cod penal, fără a ține cont de circumstanțele cauzei și persoana inculpatului, care nu este la prima abatere, stabilindu-i inculpatului nemotivat și fără acceptul persoanei pedeapsa sub formă de muncă neremunerată, care este o pedeapsă prea blândă în raport cu pericolul social al faptei stabilite în acțiunile inculpatului.

În aspectul dat, după cum s-a constatat din materialele prezentate pentru verificare, inculpatul nu este la prima abatere, fiind anterior judecat, inclusiv prin sentința Judecătoria Drochia din 27.12.2019 în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal la pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 900 unități convenționale, ceea ce constituie 45 000 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, iar prin decizia Curții de Apel Bălți din 18.11.2020 fiind casată sentința, cu încetarea procesului penal în privința lui Bărbuța I., în conformitate cu prevederile art. 332 alin. (1), art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, art. 60 Cod penal, din motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

În situația stabilită pe caz, în situația când inculpatul nu a recunoscut vinovăția sa în faptele incriminate și nu a acceptat stabilirea pedepsei sub formă de muncă

neremunerată, numirea inculpatului a pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității a fost una eronată și care nu va contribui la scopurile pedepsei penale enunțate în legea penală.

În aspectul dat, luând în considerare că circumstanțe atenuante și agravante cu referire la inculpat nu s-au stabilit, că inculpatul se caracterizează pozitiv, este căsătorit și întreține doi copii minori, nu și-a cerut scuze de la părțile vătămate și nu a încercat să ia măsuri în vederea recuperării prejudiciului adus ultimilor, nu este la prima abatere penală, se impune concluzia că corectarea și corijarea inculpatului se va putea realiza numai prin stabilirea pedepsei sub formă de închisoare, stabilită în limitele legii penale.

Totodată, au relevanță și prevederile art. 90 alin. (1) Cod penal, potrivit căruia se reglementează, că dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă.

În sensul dat, în textul legii se evidențiază că este prerogativa instanței de judecată să aprecieze dacă scopul pedepsei poate fi atins fără executarea efectivă a pedepsei închisorii. În formarea acestei convingeri, instanța de judecată urmează să țină cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege. Deși legea nu îngreudește libertatea instanței de judecată de a-și forma convingerea cu privire la posibilitatea făptuitorului de a se îndrepta fără executarea efectivă a pedepsei, ea obligă instanța să-și motiveze hotărârea de suspendare condiționată a executării pedepsei, indicând precis acele motive pe care s-a întemeiat această concluzie.

Astfel, luând în considerație că inculpatul se caracterizează pozitiv, are doi copii minori la întreținere, există circumstanțe importante care permit condamnarea inculpatului cu suspendarea condiționată a pedepsei închisorii prevăzută de art. 90 alin. (1) Cod penal, deoarece scopul corectării și reeducării lui se va atinge și fără izolare de societate, dându-i posibilitate reală să-și dovedească corectarea prin comportament exemplar și muncă cinstită, nesăvârșind o nouă infracțiune. Ori, careva interdicții de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal față de inculpat nu s-au constatat.

Pedeapsa închisorii stabilită pe un termen de 6 luni, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal privind suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe o perioadă de probațiune de un an, v-a fi echitabilă faptei infractorice comise, corespunde normelor legale și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Deci, suspendarea executării pedepsei penale pe un termen de probațiune prevăzut de legea penală, va avea un caracter efectiv pentru corectarea lui și prevenirea săvârșirii de către ultimul a noi crime, comparativ cu cel de executare reală a pedepsei penale.

În același timp, instanța de fond, fără careva motivare a admis acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Gorbatiuc Severin și a încasat suma de 1000 lei, cu titlu de prejudiciu material, de la inculpat, în aspectul dat nefiind anexate careva înscrisuri.

După cum rezultă din materialele cauzei penale, partea vătămată Gorbatiuc Severin nu a prezentat în susținerea acțiunii civile careva înscrisuri în dovedirea prejudiciului material cauzat în urma acțiunilor inculpatului, prin deteriorarea uniformei. Totodată, deoarece s-a solicitat prejudiciul material, fără anexarea documentelor de natură să demonstreze temeiul invocat, nu este posibilă stabilirea exactă a sumei prejudiciului material convenit părții vătămate.

Conform art. 387 alin. (1) Cod de procedură penală, s-a indicat, că o dată cu sentința de condamnare, instanța de fond, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge.

Potrivit art. 387 alin. (3) Cod de procedură penală, se reglementează, că în cazuri excepționale când, pentru a stabili exact suma despăgubirilor convenite părții civile, ar trebui amânată judecarea cauzei, instanța poate să admită, în principiu, acțiunea civilă, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă.

În sensul dat, sentința urmează a fi casată, cu admiterea acțiunii civile în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă.

În rest, argumentele invocate de procuror în apelul declarat în agravarea inculpatului, cu solicitarea stabilirii pedepsei inculpatului sub formă de închisoare cu executare reală sunt nefondate și temei de numire anume a pedepsei închisorii cu executare în penitenciar nu s-a constatat, existând circumstanțe care permit suspendarea condiționată a executării pedepsei față de inculpat la care s-a făcut referire.

Cât privește invocarea datelor caracteristice a inculpatului, deși nu este la prima abatere penală, de fapt nu are antecedente penale nestinse, are doi copii minori, se caracterizează pozitiv, astfel că nu este oportună stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare anume cu executare reală în circumstanțele stabilite pe caz.

La fel, afirmațiile inculpatului cu privire la achitarea sa sunt neîntemeiate, deoarece temei de achitare a inculpatului nu s-au stabilit, cele invocate în apel fiind în contradicere cu aspectele de fapt a cauzei, alt temei de casare a sentinței decât în latura specificată nefiind constatat.

Totodată, nu pot fi reținute afirmațiile invocate de inculpat în ce privește calificarea faptei, că nu este vinovat pe cazul dat, solicitând să fie achitat, deoarece sunt declarative în circumstanțele stabilite pe caz și s-a constatat din probele cercetate vinovăția inculpatului în faptele incriminate.

Dezacordul cu sentința nu echivalează cu achitarea inculpatului, din moment ce constatarea vinovăției inculpatului este bazată pe probele cercetate nominalizate, apreciate obiectiv și sub toate aspectele, care au coroborat între ele și au demonstrat deplin vina inculpatului în faptele incriminate, nefiind stabilită ilegalitatea și netemeinicia sentinței.

Or, soluția instanței de fond a rezultat din totalitatea probelor cercetate, printre care declarațiile părților vătămate, a martorilor, concluziile rapoartelor de expertiză, cât și a concluziei expertului Balea Valeriu, audiat în instanța de fond la demersul apărării, precum și rezultatele acțiunilor procesuale efectuate pe caz, instanța de fond bazându-se pe totalitatea probelor cercetate în cadrul ședinței instanței de fond, probe care în cumul

au dovedit vina inculpatului, aceste probe fiind cercetate suplimentar și în instanța de apel, apărarea nefiind îngădită în careva mod.

Totodată, din declarațiile părților vătămate Gorbatiuc Severin și Francu Ivan a rezultat că anume inculpatul i-a lovit, cauzându-le leziuni corporale neînsemnate, stabilite potrivit concluziilor rapoartelor de expertiză din 13.07.2020.

Nu s-a constatat temei de a pune la îndoială declarațiile părților vătămate în cauză și cointeresarea în careva mod a părților vătămate în cazul dat concret. Simplul motiv că apărarea nu este de acord cu depozițiile date de către părțile vătămate nu au putut fi luate în considerație, deoarece nu s-a constatat incriminarea pe nedrept a inculpatului, mai ales că declarațiile sunt sprijinite și prin rezultatele acțiunilor procesuale petrecute pe caz, astfel careva temei de a nu crede declarațiilor date nu au fost stabilite, iar instanța a apreciat corect și sub toate aspectele probele în cumul, just ajungând la concluzia că inculpatul este vinovat în faptele incriminate.

La fel și declarațiile părților vătămate nu s-au stabilit, fiind date în proces public, sub jurământ, fiind preîntâmpinați de răspunderea penală pentru mărturii false, din aceste declarații rezultând cert vina inculpatului.

Astfel, concluziile despre vinovăția inculpatului și sentința de condamnare nu au fost bazate pe presupuneri, ci pe probele cercetate, iar faptul că inculpatul nu a recunoscut vinovăția sa nu a putut fi luat în considerație în detrimentul persoanei, fiind un drept al persoanei inculpate să recunoască învinuirea, dar nu și o obligație.

Mai mult, vinovăția inculpatului în faptele incriminate a fost dovedită deplin prin probe incontestabile, careva dubii în probarea vinovăției inculpatului, nefiind constatate.

Subsecvent, nerecunoașterea vinei de către inculpat și dezacordul cu sentința nu poate fi echivalată cu achitarea inculpatului, fiind constatată complet vina inculpatului în faptele descrise prin dovezile cercetate care se coroborează reciproc, temeuri de intervenire a instanței de apel și achitare a inculpatului nefiind stabilite.

Prin urmare, instanța de fond, printr-o apreciere justă a probelor, corect a concluzionat asupra condamnării inculpatului, luând în considerație totalitatea probelor întru susținerea învinuirii inculpatului, care, în ansamblu, resping motivele apelantului, deoarece materialul probator al cauzei penale a dovedit legalitatea temeiurilor de fapt și de drept care au dus la pronunțarea sentinței de condamnare în privința inculpatului.

Astfel, constatarea vinovăției inculpatului este justă, iar argumentele inculpatului netemeinice, motiv pentru care afirmațiile expuse au fost respinse ca fiind nefondate, iar sentința legală și întemeiată în latura dată, fiind menținută, fără modificări.

În concluzie, instanța de fond a cercetat toate probele prezentate și le-a dat o apreciere obiectivă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității probelor administrate în cauză și care în ansamblul lor au confirmat vinovăția condamnatului, astfel cumulul de probe fiind cercetat și apreciat ca cert și complet și se consideră suficient pentru condamnarea inculpatului în faptele incriminate.

Iar în apelul inculpatului sunt indicate faptele potrivit viziunii autorului apelului, în apărarea inculpatului, cu referire afirmativă, deoarece probele cercetate au combătut total cele enunțate de inculpat. Faptul că inculpatul se referă la prevederile procedurii penale în apelul motivat declarat este una fără relevanță la caz, nefiind constatate derogări la judecarea cauzei, altele decât s-a menționat în decizia adoptată.

La fel, declarațiile părților vătămate și probele cercetate sunt cu caracter de declarație, or acestea au confirmat vina inculpatului, rezultatele lovirii de către inculpat a părților vătămate fiind constatată de expertul judiciar Balea Valeriu, care a fost audiat și în ședința instanței de fond, confirmând că leziunile depistate la părțile vătămate nu puteau apărea de la căderea de la înălțime, fiind anume de la loviturile aplicate.

În aspectul dat, concluziile rapoartelor de expertiză și alte demersuri nu au fost înaintate de inculpat și nu a fost susținut demersul privind numirea unei expertize suplimentare, chestiune care nu a fost susținută nici în instanța de apel. Cât privește invocarea mărimii prejudiciului moral încasat de instanța de fond în favoarea părților vătămate, temei de intervenire nu s-a stabilit, suma de 3 000 lei încasată în folosul fiecărei părți vătămate fiind una proporțională suferințelor suportate de părțile vătămate, nefiind încasate sume exagerate.

Deși inculpatul și avocatul nu au fost de acord cu probele cercetate, nu au contestat legalitatea la careva acte și acțiuni procesuale îndeplinite de organul de urmărire penală în modul și termenul stabilit de lege, precum și la finisarea urmăririi penale și luarea de cunoștință cu materialele cauzei, nu au avut nici o obiecție asupra actelor menționate, prezumându-se că au acceptat situația dată.

Potrivit art. 251 alin. (1) Cod de procedură penală se indică, că încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural numai în cazul în care s-a comis o încălcare a normelor procesuale penale ce nu poate fi înlăturată decât prin anularea aceluia act.

Potrivit art. 251 alin. (2) Cod de procedură penală se reglementează, că încălcarea prevederilor legale referitoare la competența după materie sau după calitatea persoanei, la sesizarea instanței, la compunerea acesteia și la publicitatea ședinței de judecată, la participarea părților în cazurile obligatorii, la prezența interpretului, traducătorului, dacă sunt obligatorii potrivit legii, atrage nulitatea actului procedural.

La fel, conform art. 251 alin. (3) Cod de procedură penală, nulitatea prevăzută în alin. (2) nu se înlătură în nici un mod, poate fi invocată în orice etapă a procesului de către părți, și se ia în considerare de instanță, inclusiv din oficiu, dacă anularea actului procedural este necesară pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei.

În același timp, conform art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală, încălcarea oricărei alte prevederi legale decât cele prevăzute în alin. (2) atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii – când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale – când partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată – când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.

Din actele cauzei a rezultat că la terminarea urmăririi penale, când învinuitul Bărbuța Ion a luat cunoștință de materialele dosarului în prezența apărătorului Bologan Corneliu, aceștia n-au invocat despre nulitatea actelor procedurale efectuate pe parcursul urmăririi penale, ceea ce prezumă că au fost de acord cu legalitatea acestor acte procedurale, astfel că în aspectul dat, afirmațiile inculpatului sunt cu caracter de declarație /f.d. 83-84/.

Prin urmare, este neîntemeiată și nemotivată solicitarea inculpatului privind casarea sentinței, cu achitarea sa, deoarece acțiunile inculpatului au fost corect

constatate și încadrate anume în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal, temeiuri de achitare a inculpatului, nu s-a constatat.

5. Inculpatul declară recurs ordinar, solicitând casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care *să fie încetat procesul penal din motiv că nu există fapta penală în acțiunile sale.*

Recurentul indică că la examinarea apelului, nu s-a luat în considerație că părțile vătămate au declarat declarații diferite decât la OUP.

În instanța de fond niciun martor nu a declarat că inculpatul ar fi amenințat și lovit colaboratorii de poliție. În cadrul ședinței de judecată, la dosar a fost anexată trimiterea-extras din 11.07.2020, emisă de Spitalul raional xxxx, în care se descrie că la el pe corp sunt mai multe vătămări corporale, fiind maltratată de persoane de origine romă.

Instanța de fond nu a dat o apreciere probelor conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Gorbatiuc Severin nu a prezentat careva probe ce ar fi confirmat prejudiciul material.

În instanța de fond, părțile vătămate nu au demonstrat că în urma vătămarilor corporale ar fi avut careva suferințe sufletești, nu au fost internați în spital, nu s-au tratat ambulator la domiciliu, nu au procurat nici un medicament, conform prevederilor art. 2037 alin. (1), (2) Cod civil.

Instanța de apel, a agravat situația în propriul apel, contrar prevederilor art. 410 alin. (1) Cod de procedură penală.

Prin urmare, i-a fost încălcat dreptul la o justiție și la un proces echitabil, prevăzut de art. 6 alin. (1) CtEDO și principiul prezumției nevinovăției.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Potrivit art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora.

Sub acest aspect se reține că recursul este fondat în drept pe art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, care prevăd următoarele temeiuri pentru recursul ordinar - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă

de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde (*pct. 5. din decizie*).

Totodată, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat, în raport cu împrejurările precise, relevate în descriptivul hotărârilor atacate, care ar fi esența și erorile concrete de drept a circumstanțelor că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, dar raportată la exigențele art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, care i-ar fi afectat soluția, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârilor atacate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al inculpatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica și să se expună, apoi, asupra unor temeieri neargumentate legal de recurent.

Ori, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Totodată, potrivit art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul de pe rol, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2., 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică corectă a acțiunilor lui infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părților vătămate Francu I. și Gorbatiuc S., martorilor Rădiță S. și Efrim O., expertului medic-legist Balea V., plângerea depusă de Gorbatiuc S. din 11.07.2020, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 11.07.2020, raportul de expertiză judiciară nr. xxxx din

13.07.2020, raportul de expertiză judiciară nr. xxxx din 13.07.2020, procesul-verbal de examinare a obiectului și planșa fotografică din 16.07.2020, extrasul din graficul de dislocare resurse patrulare și reacționare operativă din 03.07.2020, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanțele indicând argumentat și detaliat motivele pentru care au respins versiunile și dovezile inculpatului, probele administrate pe caz demonstrând cu concludență prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 349 alin. (1¹) Cod penal.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CtEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CtEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursul ordinar este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei privind învinuirea înaintată inculpatului (*pct. 5. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 101 alin. (2) și (3), 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele și circumstanțele cauzei în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune inculpatul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursurile ordinare, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul vizat au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că în acțiunile

inculpatului au fost întrunite elementele infracțiunii imputate, că hotărârile contestate conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Bărbuța Ion xxxx, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 ianuarie 2022, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 10 iunie 2022.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Iurie Diaconu

Victor Boico